

[Statsministeren.]

Hr. Ninn-Hansen sagde noget om, at der åbenbart føres hemmelige forhandlinger bag lukkede døre. Jeg vil gerne sige, at der føres i og for sig ikke mere hemmelige forhandlinger end det, der er normal praksis i folketinget. Man sætter sig sammen med de forskellige partier og drøfter tingene, og jeg har ikke noget ønske om at udelukke det konservative folkeparti fra forhandlinger. Det vil nu og også fremover være tilfældet, at vi ønsker også i det omfang, som vi kan opnå enighed med de konservative, igennem forhandlinger at forsøge at opnå en sådan enighed.

Hr. Ninn-Hansen sagde: hvad er egentlig ideen i disse forhandlinger? Og stod med næsten et stort spørgsmålstegn tegnet i luften over sig. Jeg mener ikke, det er noget rimeligt spørgsmål, men jeg skal alligevel besvare det ved at sige: ja men det er netop dette, at regeringens egne forslag, at de andre partiers forslag til fremme af erhvervsudvikling og beskæftigelse alt sammen er det, der indgår i forhandlingerne. Det er spørgsmålet om særlige regler for afskrivning på maskiner, det er spørgsmålet, om vi skal gå ind i en forbedring af reglerne om indirekte støtte til erhvervsbyggeri, det er spørgsmålet om investeringsfradrag og den slags ting, alt sammen noget, der er direkte nyttigt for erhvervslivet og dermed for beskæftigelsen, og det er ting, som jeg har forstået at også det konservative folkeparti er interesseret i.

Hr. Gert Petersen sagde noget om, at der var en tendens til, at vi havde en omgang med pengene, med midlerne, på en jeronimusk måde. Ja, her har vi altså situationen i folketinget i en nøddeskal. På den ene side kræver man en så forsigtig omgang med penge, at man ikke tør bruge de nødvendige penge for at foretage de nødvendige investeringer til fremme af beskæftigelsen; på den anden side bliver regeringen skældt ud eller kritiseret for ligesom at være alt for forsigtig; der skal altså bruges mange flere penge. Sagen er, at der er brugt ganske mange penge til de forslag, der allerede er gennemført, og til de forslag, som vi håber bliver gennemført, inden folketinget sendes hjem. Det kan ikke undgå at have en positiv virkning på beskæftigelsen, men det niveau, vi lægger os på, er afstemt efter to

ting. For det første vores faktiske økonomiske muligheder, og for det andet de faktiske politiske vilkår, vi har at arbejde på her i folketinget, og dem kender hr. Gert Petersen jo lige så godt, som jeg gør.

Jeg ved ikke, om man kan drage vidtgående konsekvenser af den udvikling, som jeg har set i den sidste tid, nemlig at mens der i det foregående halvår, før regeringen trådte til, var tale om en hel serie virksomhedslukninger, som havde et næsten katastrofalt omfang, er der i den seneste tid i hvert fald opstået en betydelig højere grad af stabilitet, og vi har ikke været ude for de store chok. Jeg håber, dette er udtryk for, at der trods alt er en vis stabilisering i erhvervslivet, og jeg håber især også, at dette kan vende sig til en bedre og god beskæftigelse.

Jeg tror også, det var hr. Gert Petersen, der var inde på spørgsmålet om miljøinvesteringer. Jeg kan glæde folketinget med, at også regeringen, og jeg tror nu et stort flertal i tinget, er stemt for, at vi gennemfører sådanne ændringer på dette område, at vi kan bruge ganske mange penge eller et temmelig stort beløb på at fremme investeringerne med henblik på særlige miljøopgaver.

I forsøget på at karakterisere den redegørelse, som jeg gav folketinget, sagde hr. Wilhjelm, at jeg på den ene side gav en redegørelse, der var kold og statistisk. Nu tror jeg, det er meget nyttigt, når man taler om udviklingstendenserne i den økonomiske udvikling, og når man taler om udviklingen i beskæftigelsen, at få noget statistik, nogle tal, der fortæller noget om tendenserne. Men på den anden side, sagde hr. Wilhjelm, var Anker Jørgensens tale her et stort reklameforedrag for det, som regeringen har udført. Jeg ved ikke, om det så også er koldt og statistisk, men det var vel en kombination af to ting: at fortælle de kendsgerninger, der nu engang skal fortælles, men også at give den vurdering, som er regeringens, og som trods alle vanskeligheder indeholder en betydelig grad af optimisme og tro på, at det vil kunne gå fremad igen, og jeg tror også, dette er nyttigt, således som hr. Per Hækkerup netop har givet udtryk for det.

En enkelt ting af det, som hr. Wilhjelm var inde på, skal jeg også gøre en bemærkning om. Det var dette, at der i intet af vores forslag, f. eks. i lighed med, hvad der var